

AFEKTIVITA A STÁŘÍ

Ve stáří se tlumí aktivita podkorových center a naopak se více aktivuje mozková kůra. S tím se mění i emoční prožívání. V průběhu raného stáří se emoční prožívání spíš uklidňuje, postupně však narůstá emoční dráždivost. Změny mohou zahrnovat:

celkové zklidnění:

- snížení intenzity některých emocí
- zpomalení emočního prožívání
- hůře se pro něco nadchnou
- klesá frekvence výskytu některých emocí
- snížení zájmu o okolí až netečnost

zvýšení citlivosti vůči některým podnětům

- klesá odolnost vůči zátěži
- zvýšená citová labilita
- větší sugestibilita
- někdy převažují negativní emoce (mrzutost, nespokojenost) - kontrastují s pozitivními vzpomínkami na minulost a s opomíjením minulých zážitků, které byly negativní

Ve stáří můžeme často zaznamenat výskyt psychogenních neuróz, psychosomatických poruch, zvýšenou depresivitu a úzkostnost. S depresí se potýká až 10 procent seniorů (Thorová, 2015). Příčinou může být zranitelnost a bezbrannost, zvýšená duševní citlivost, ale také závažné ztráty a stresy.

Někteří staří lidé se projevují zvýšenou agresivitou, toto chování může vznikat vlivem institucionalizace (cítí se bezmocní). Dalším patologickým projevem je Diogenův syndrom - tzv. "stařecká zanedbanost".